

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 23/2013
10.04.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда, Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окр. М.А., због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 9. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 959/12 од 20.03.2013. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 786/12 од 03.07.2012. године, у седници већа одржаној у присуству окривљене М.А. и њеног браниоца, адв. С.Д.С., дана 10.04.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 959/12 од 20.03.2013. године, подигнут против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 786/12 од 03.07.2012. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу К бр. 76/11 од 27.12.2011. године, окривљена М.А., оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 9. Кривичног законика и осуђена на казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година, у коју јој је урачунато и време проведено у притвору од 26.07.2010. године па надаље. Истом пресудом окривљена је обавезана да плати суду трошкове кривичног поступка, колико они буду износили, а о чему ће бити одлучено посебним решењем председника већа, а на име паушала 40.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 786/12 од 03.07.2012. године уважењем жалби окр. М.А. и њеног браниоца, адв. С.Д.С., преиначена је пресуда Вишег суда у Пожаревцу К бр. 76/11 од 27.12.2011. године, тако што је Апелациони суд у Београду окривљену на основу одредбе члана 355. тачка 2. ЗКП ослободио од оптужбе да је извршила кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 9. Кривичног законика. Одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз бр. 959/12 од 20.03.2013. године, против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 786/12 од 03.07.2012. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и повреда члана 17. став 2. и члана 352. став 2. ЗКП, с предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева утврди да је наведеном правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду повређен закон у корист окривљене.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, у присуству окривљене М.А. и њеног браниоца, адв. С.Д.С., а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Према наводима захтева Републичког јавног тужиоца другостепена пресуда је донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер су разлози о одлучним чињеницама нејасни, а садржи и повреде одредаба члана 17. став 2. и члана 352. став 2. ЗКП, у складу са којима је суд у обавези да са једнаком пажњом испитује и утврди како чињенице које терете окривљену, тако и оне које јој иду у корист, те да савесно оцени сваки доказ појединачно и у вези са осталим доказима и на основу такве оцене изведе закључак да ли је нека чињеница утврђена. У конкретном случају, по оцени Републичког јавног тужиоца, другостепени суд је једнострано ценио чињенице које иду у корист окр. М.А. без савесне оцене сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима, посебно са исказима саслушаних сведока и налазима и мишљењима вештака и то у деловима који нису ишли у корист окривљеној.

Тако се у захтеву посебно указује да погрешно другостепени суд у потпуности и безрезервно прихвата измењену одбрану окривљене М.А. када пориче извршење кривичног дела, која је по оцени Републичког јавног тужиоца исконструисана и усмерена на избегавање кривичне одговорности, при том занемарујући и признање окривљене дато пред овлашћеним службеним лицима ПС у Великом Градишту и пред истражним судијом дана 27.07.2010. године и остале изведене доказе посебно исказе саслушаних сведока, Е.Б. и оца окр. М.А., који докази, по ставу Републичког јавног тужиоца, у потпуности оповргавају ову одбрану окривљене да је признање извршења кривичног дела дала под притиском од стране полицијских службеника, затим исказ сведока Ј.М., полицијског службеника, са којом је извршено суочење окривљене, те и налазом и мишљењем вештака судске медицине др Љ.Б. и Комисије вештака Института за судску медицину, који су се изјашњавали како о повреди ноге окр. М.А. и способности за кретање, тако и повредама које је задобио малолетни, сада пок. Ћ.А., те налазом и мишљењем вештака Биолошког факултета у Београду, којим је утврђено да је пронађена лобања припадала малолетном сада пок. Ћ.А.

Надаље, Републички јавни тужилац у захтеву наводи да се другостепени суд на наводе сведока и вештака у овом делу уопште не осврће и не образлаже због чега им није поклонио веру а са друге стране да из контекста извлачи искључиво делове налаза и мишљења вештака који иду у корист окривљеној те тако:

- закључује да је лобања сада пок. млдб. Ћ. накнадно донета на место где је пронађена а занемарује исказ др. Љ.Б. да због облика лобање може доћи до њеног спонтаног котрљања;

- утврђује да се узрок смрти ни на који начин не може довести у везу са првобитним признањем окривљене иако је вештак др Љ.Б. изјавио да је ударац дрвеним делом мотике нанет у делу потиљка задње стране врата на начин како је то описала окривљена у свом признању, могао да доведе до повређивања и смрти;

- да ни Комисија вештака Института за судску медицину не искључује да пок. млдб. Ћ.А. није добио ударац у предео главе који је могао довести до повреде мозга праћене губитком свести и смртним исходом, без обзира на одсуство прелома лобање, у ком делу се другостепени суд позива на део признања - оцену окривљене у погледу интезитета ударца а која је по природи ствари дискутабилна.

И на крају, Републички јавни тужилац у поднетом захтеву закључује да је другостепени суд наведене доказе ценио само формално иако су они међусобно логички повезани и упућују на једини могући закључак да је оптужена извршила кривично дело на начин на који је навела у свом признању те да је стога нејасан закључак другостепеног суда да признање окривљене није потврђено ни једним изведеним доказом.

Из ових навода захтева за заштиту законитости евидентно произилази да подносилац захтева указује не на повреде закона због којих се једино и може поднети овај ванредни правни лек (одредба члана 419. ЗКП), већ на, по ставу подносиоца, погрешна утврђења и закључке другостепеног суда. Међутим, имајући у виду природу овог правног лека, јасно је да се чињенична утврђења, макар била и погрешна, у овом поступку не могу оспоравати.

По налажењу Врховног касационог суда, а супротно наводима захтева, у побијаној пресуди дати су јасни и непротивуречни разлози о одлучним чињеницама и утврђењу другостепеног суда да није доказано да је окривљена М.А. извршила кривично дело које јој је оптужним актом стављено на терет и за које је оглашена кривом првостепеном пресудом, а због којих је другостепени суд, након одржаног претреса, преиначио првостепену пресуду и окривљену ослободио од оптужбе. Изнети разлози нису у супротности

ни са исказима саслушаних сведока ни са налазима и мишљењима вештака нити се у поднетом захтеву на тако што уосталом и указује.

Тако другостепени суд у разлозима своје пресуде (стр. 4. и 5.) даје јасне разлоге због чега је у сумњи раније дато признање окривљене те следствено, због чега суд прихвата измењену одбрану окривљене - негирање извршења кривичног дела. Надаље, другостепени суд у образложењу ове своје пресуде на странама 4. и 5. даје врло јасне и непротивречне разлоге због чега сматра да ни један изведени доказ, уколико би се и прихватило раније признање окривљене, ово признање не потврђује те се потом, на странама 5, 6. и 7 износи, у битном, садржај и даје оцена свих изведених доказа па и свих других "који су прикупљени и изведени у току поступка" (стр.7 - последњи пасус) те је јасно да не стоје наводи из захтева за заштиту законитости да је другостепени суд на описани начин поступао селективно и једнострано. Нема никакве сумње да је Апелациони суд на претресу који је одржао извео апсолутно све доказе који су у току поступка прикупљени, да их је све и ценио па се наведене тврдње изнете у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, по својој суштини, односе на другачију оцену изведених доказа из које, и по ставу подносиоца, треба да проистекну другачији чињенични те потом и правни закључци.

Следствено изнетом, по налажењу Врховног касационог суда, побијаном другостепеном пресудом нису учињене ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, у смислу изнетих навода захтева, јер је другостепени суд у разлозима пресуде јасно изнео због чега налази да постоји сумња у истинитост признања окривљене М.А. и да није доказано да је на начин описан у диспозитиву оптужнице и изреци првостепене пресуде, лишила живота свог сина мал. сада пок. Ћ., а ни повреде одредби члана 17. став 2. и члана 352. став 2. ЗКП, јер је другостепени суд са једнаком пажњом испитао и утврдио како чињенице које терете окривљену, тако и оне које јој иду у корист, савесно ценио сваки доказ појединачно и у вези са осталим доказима и на основу такве оцене извео сопствене закључке.

Налазећи из изнетих разлога да правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 786/12 од 03.07.2012. године нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и повреде члана 17. став 2. и члана 352. став 2. ЗКП, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца оценио неоснованим и на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/2008) и применом члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

За председника већа

Зорица Стојковић,с.р.

судија

Предраг Глигоријевић,с.р.